

Redactare:

Iulia Trăncuță

Corectură:

Daria Logofătu

DTP:

Oana Aconstantinesei

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
EIMER, PETRA

Vacanță cu Iuli / Petra Eimer ; il. de Petra Eimer ;
trad. din lb. germană de Teodora Tănase. – București :
Booklet Fiction, 2025

ISBN 978-630-347-031-3

I. Tănase, Teodora (trad.)

821.112.1

Ferien mit Juli

Petra Eimer

Baumhaus Verlag in the Bastei Lübbe AG

© 2022 Bastei Lübbe AG, Germany

© Editura Booklet Fiction, 2025, pentru prezenta ediție
Booklet Fiction este un imprint al Editurii Booklet.

PETRA EIMER

VACANȚĂ CU Iuli

PENTRU PAUL

(ȘI IULI)

Cuprins

Prolog	10
Concediu	15
Gata de drum	25
Drumul	33
Mesajul din sticlă	44
Ferma cu ponei	52
Un plan „extraordinar“	62
Monstrul Blacky	70
Insula Comorii	83
La plajă	91
Piratul	100
Excursie călare	111
Furtuna	118
Toți pentru unul	126
O misiune pentru cei patru muschetari	131
Farul	140
Comoara	150
Suntem bogați	161
Cel mai tare concediu	173
Epilog	184

CÂND AI UN PRIETEN
(SAU DOI, SAU TREI),
NU MAI AI NICIUN MOTIV
SĂ TE TEMI!
(ADAPTARE LIBERĂ DUPĂ JANOSCH)

Concediu

A venit
vacanța!

strig în gura mare, îmi arunc ghiozdanul
într-un colț și dau fuga afară, în grădină,
la Iuli.
O găsesc lângă gard, stând de vorbă cu
Emma. Emma e vecina noastră.

E o pisică. Iuli nechează și își ridică botul în aer.

Pe limba ei, asta înseamnă: *Bună*.

Apoi înalță copita, ca să facem salutul
găștii, și batem pumnul.

— Nu-i așa că și tu de-abia
aștepti să plecăm în concediu?

Iuli pufnește
și dă din cap.

Iuli și cu mine mergem împreună în concediu. Singuri!

Fără părinți!

Mami și tati plănuiseră să mă trimită în vacanță în Australia, dar normal că am zis „**NU**”. Cum să plec **FĂRĂ** Iuli?

Nici gând!

Apoi domnul Hoppe a propus să mergem la o fermă de ponei. El e fostul proprietar al lui Iuli, iar ferma de ponei aparține unei prietene de-ale lui. În trecut, după spusele domnului Hoppe, ferma era o pensiune în toată regula, însă acum e doar o crescătorie de ponei.

Ferma se află pe o insulă, foarte aproape de mare, și putem să o luăm și pe Iuli cu noi! Și pe Anna, normal. Anna e, la fel ca Emma, vecina noastră. Doar că nu e o pisică, ci o fată. Și, totodată, prietena mea cea mai bună.

Iuli nechează și, ca la un semnal, capul Annei se ivește din spatele castanului.

A venit
vacanța!

strigă ea, sărind gardul.

V-ați făcut bagajele?

Eu clatin din cap, iar Iuli încuviințează.

Anna i-a adus un măr, dar Iuli nu-l mănâncă. Îl apucă grijulie cu dinții și îl duce în remorca pe care tati a parcat-o deja în fața casei.

— Ce-o fi pățit? mă întrebă Anna, confuză.

Ridic din umeri.

**Aruncăm curioși o privire
prin ușa de la remorca lui Iuli.**

Iuli și-a răcâit paiete, dezvăluind în colțul din spate o grămăjoară de mere și morcovi.

Anna chicotește.

— **ASTEA**-s bagajele tale, Iuli? întreabă ea amuzată.

Iuli nechează mândră. Nechezatul ei sună cam așa:

Izbucnesc în râs.

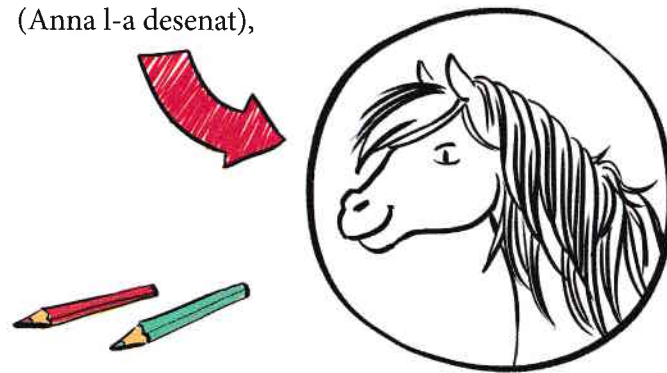
— Nu-i așa că Iuli îți amintește puțin de Max? o întreb eu pe Anna, zâmbind, fiindcă și Max se gândește **MEREU** la mâncare – exact ca Iuli.

Max este, la fel ca Anna și ca Iuli, membru în gașca noastră.

Gașca se numește cei **PATRU MUSCHETARI**.

Avem chiar și propriul nostru logo

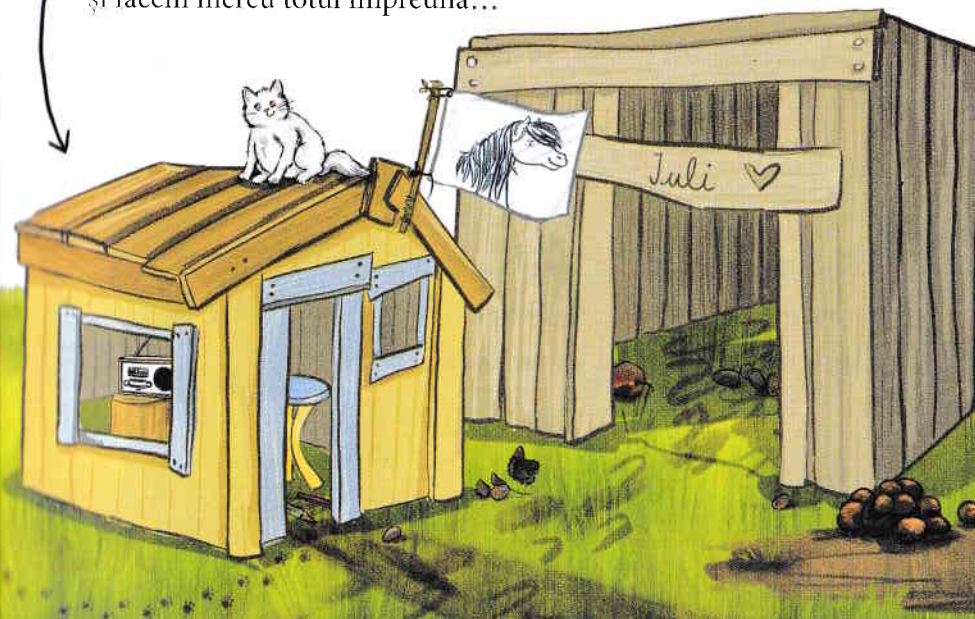
(Anna l-a desenat),

un sediu

(o baracă din lemn construită de noi, aici, în grădină)

și facem mereu totul împreună...

ÎN MOD NORMAL.

Fiindcă, de data asta, Max nu vine cu noi la ferma de ponei. În vacanța de vară merge în Bavaria, la bunica lui. Și oricum nu știe să călărească.

Iuli nechează și Max apare imediat în spatele ei. A venit cu bicicleta și e destul de grăbit, se pare, fiindcă abia mai respiră.

Nu-mi vine să
cred ce am aflat!

strigă el de departe. Bunica

s-a îndrăgostit!

Eu am brusc un acces de tuse,
iar Anna își înclină capul.

Vă vine să credeți?

Max se oprește în dreptul
nostru, gâfâind. E foarte
agitat și nu pare prea încântat.

Mă scarpin pe nas. Mereu mă simt puțin inconfortabil când vine vorba despre dragoste.

— Ce mă bucur pentru bunica ta, spune Anna.

Mă simt ușurat. Anna are mereu cuvintele la ea, ceea ce uneori poate fi destul de enervant, dar, în **ASTFEL** de situații, e exact persoana potrivită!

— Mhm! face Max, mușcând dintr-un baton de ciocolată.

Apoi îmi întinde batonul mușcat și mă întreabă:

— Vrei?

Clatin din cap și aștept. Îl cunosc pe
Max îndeajuns de bine încât să
știu că mai urmează ceva.

ceva mare.

Și nu mă înșel:

— În fine, bunica a anulat vacanța pe care o plănuiserăm împreună. Fiindcă vrea să plece cu noul ei **IUBIT** în vacanță. În Spania.

Max își dă teatral ochii peste cap și îndeasă ultima bucățică de ciocolată în gură.

— M Șponia!

Anna chicotește, iar eu răspund:

— Frumos.

Fiindcă și noi am fost în Spania și **chiar** a fost frumos.

Max dă din cap.

— Trebuie să recunosc că inițial am fost șocat, spune el. Dar nu e neapărat un lucru rău. Cel puțin, acum pot să merg și eu.

— În Spania? întreb eu, nedumerit.

Max clatină din cap.

— Nuuu, la ferma de ponei.

Mă uit la el, blocat.

— Ce tare! țipă Anna, sărindu-i în brațe. Asta înseamnă că vom fi până la urmă în formula completă! spune ea în culmea bucuriei.

Și Iuli nechează bucuroasă

... direct în urechea mea.

Mă scarpin iar în vârful nasului.

— Dar tot nu știi să călărești, îi reamintesc eu, fiindcă gândesc mereu practic. Și-atunci, ce o să faci la o fermă de ponei?

— Pot să învăț, spune el, dar îi simt dezamăgirea din voce.

Nu te bucuri că vin?